

Synoda o synodalitě – plzeňská diecéze

Farnost (nepovinné): Jesenice – ekumenické setkání, pravidelná modlitební skupina

Zapisovatel či moderátor (nepovinné): V. Kalužová

Kontakt (mail/tel. – nepovinné):

Základní otázka/název rozvíjející oblasti: **Na společné cestě**

Církev jsou všichni pokřtění, jsou aktivní či pasivní. Skrze církev přijímám Boží milost, odpuštění, svátosti. V církvi mi chybí větší otevřenost pro hledající. Duch sv. mě vede k tomu, abych byl solí a světlem pro druhé, chtěl bych být Božím nástrojem pro ty, kteří hledají Boha.

Církev je viditelné Boží působení na této zemi, místo B. záměru s člověkem, kde dochází ke spáse a odpuštění hříšců. Církev je viditelná a neviditelná, skrze ni nacházím cestu k Bohu, nejvíce co mi dává, jsou svátosti. Chybí mi, že kněží mají jakýsi odstup od věřících. Cítím povolání se za všechny a všechno modlit.

Církev vnímám jako společenství lidí, kteří vydali svůj život Ježíši Kristu, je otevřená i pro lidi hledající, potřebné, nevěřící. Církev je rozdělená tj. protestanté, katolíci. Církev má škraloup jako instituce a může být tedy pro lidi zvenčí nedůvěryhodná. Církev mi dává Boží slovo, společné uctívání a sjednocení v modlitbách, také určitou korekci na cestě životem. V církvi mi chybí duchovní dary ve větší míře. Duch sv. mě vede k bezvýhradnému vydání, důvěře. Ve chvílích osamění je mi vším, co potřebuji. Nevím, jestli putuji s církví, mám pocit, že neputuje nikdo se mnou.

Církev je pro mě odkaz na Boha, víra, práce, zdokonalování se, upřesnění hodnot. Církev je chrámem Ducha sv. Chybí mi učitelé v církvi, vadí mi rozdělení v církvi. Prožívám strach, mám pocit, že mě Duch sv. nevede.

Církev je pro mě místem setkávání se stejně smýšlejícími lidmi, místem pro hledání smyslu života. Vadí mi nejednota, rozdělení, chybí mi větší míra darů Ducha sv. v církvi, který mě vede k větší důvěře a vědomí sounáležitosti s ostatními na cestě k Bohu.